

בבל מערבין פרק שלישי עירובין

לא.

עין משפט
נר מצוה

גד א מיי פ"ו מהל' עירובין
הלכה ה' טו"ע א"ח
סימן מט פ"ח א'
נה ב מיי פ"ח מהל'ט
עירובין הלכה טו.

(א) [בפ"ח: אחרונה] (ג) ר"ה
כת, (ד) לקמן בפ"ח, (ה) [לקמן
ע"ל:] (ו) ס"ח וכתומה
(ז) נרכות מן שנת קס: פסחים
(ח) טוכה נ"ה; (ט) דמאי פ"ג
מ"א לעיל ח; (י) [לעיל מ"ה];
(יא) בפ"ח: אחרונה; (יב) נ"ל
אחרונה; (יג) [מנכרין כן;
(יד) [נדכרין כן]; (טו) [נדכרתה
סוטה מ"ד]; (טז) [נ"ל והכנסו];

ג'לוין הש"ס

גמ' בבבלי דר"ה סבר מותר
מצות לאו ליהנות. עיי'
לקמן דף ע"ב טו"ס ד"ה
אשכח: תוס' ד"ה וכו' וכו'
איה זרובי וכו' והשב"א
בפרש דלתות. עיי' טורי אגן
מגינה דף כ"ב ע"א ד"ה א'
מנו רבי הושי: ד"ה הובי אויל
ובר דלא הויא אלא הדקתה.
עיי' נ"ב דף ק"ה ע"א מו"ס
ד"ה וכו':

מוסרף רש"י

מצות לאו ליהנות ניתנו.
לשראל להיות להם הנאה.
אלא ועל ענ זאליהם ניתנו
(ד"ה ב"ח). שנתפחו שנתנו
לשראל לא ליהנות ניתנו להם.
אלא להם הנאה ויתנו להם.
אלא גרית מקי הן הנאה
(חו"ריו י"ח ט"ב). אין מערבין
אלא לדבר מצוה. לא
המירו כמסת' ג'לג'ל מו"ח
למחו עיי' עירובי אלה לדבר
מנוה (לקמן פ"ג). לא ניהא
ליה דמיטרא. לא איכפת
ליה גשמייהו. ואשתמה ליה
משהיה מקינא אלה קיימת
עירובי לחויה והיא לאו
הנאה היא. דלון מערבין
בתחומין אלה לדבר מנוה
מנוה לאו ליהנות ניתנו
(לקמן ע"ח). מאכילין את
העניים דמאי. לרוב עמי
האלך מעשרה הם וחומלה
הלך געלה אלה (בבב"ו ת"ז
ויע"ל י"ז) שעתידה כסף
ענן וצני מיניס ואשתמה לאו
העמוד דכיהס (סוטה ה"ה)
לא אסוריה עליהם מפני
זעריהם לתנו על מתת עמי
האלך וסמכו על ערוב עמי
האלך מעשרין (שבת פ"ב).

רבינו הגנאל

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

גדול לא היו חליפה הכא *
דלא הויה אלא הרמקה אמאי פליגי הא
מאי אזיל זשידה תיבה ומגדל
לדון לך הרמקה גדולה מזו:
בשרא הובשרה. ולספרים דגרסי
או שילושיה זמי פירות
ה"פ זשאל הובשרה כגון
שעירי צפירות או צפת
שילושיה זמי פירות: **בפשומי**
באי עין. משמע דלא מקבלי
טומאה אפילו מדרבנן וכן
תנן בזמן צמס' כלים (פ"ג מ"א)
ומייית לה צמ' דשנת (ד' ט"ז)
כלי עץ וזכויות פשוטיות
טוריים ומקבליה טוחלין ועכ"ל
פשוטין טוריים אפי' מדרבנן
דכלי זכויות אפילו יש להן
צבול אין להן טומאה אלא
מדרבנן כדאמר זשנת וכן
משמע זכמה דוכתי דטהורין
פשוטי כלי עץ אפי' מדרבנן
וקשה דזמוכר צית (ז"צ דף ק'
ס). אומר שאני פשוטי כלי עץ
מדרבנן גבי דף של נתחומין
והתם לא איידי צהן דחוו מדרסות
דהנהו מקבלי טומאה דאורייתא
דכל המטמא מדרס מטמא
טומאה מהו דילפינן צצ"ק פ"ג
דף ק"ה). ק"ו מפדים קטנים
וכאן לרומת עין שהוא
משקה שגמיר ותשקמו
בדמות עייל. ואומר ונפעפניו
זילו מים. כל אלו שכחונין
הם שקריים משקה. אבל מי
פירות יצאו מכלל אלו המשקין
ואינם מבשין את הדוריים
לטמאה. ואתה נמי בתוספתא
מבשין מי פירות דמאי וקאמר
ומה רחבתי כבורות בפרק
הלוקח בהמה. ובב"ב בפ' לא
תיפור איהו מאדאשוק ותפוק
ליה דהוה ליה דבר שהוא מקבל
טומאה ואינו חוצץ. ופרקינן
בשילושיה זמי פירות. היכי
מיהי לה בשטותי כלי עץ דלא
מקבלי טומאה. עיקר דילה
במשנה במס' עירובין פ"א

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

גדול לא היו חליפה הכא *
דלא הויה אלא הרמקה אמאי פליגי הא
מאי אזיל זשידה תיבה ומגדל
לדון לך הרמקה גדולה מזו:
בשרא הובשרה. ולספרים דגרסי
או שילושיה זמי פירות
ה"פ זשאל הובשרה כגון
שעירי צפירות או צפת
שילושיה זמי פירות: **בפשומי**
באי עין. משמע דלא מקבלי
טומאה אפילו מדרבנן וכן
תנן בזמן צמס' כלים (פ"ג מ"א)
ומייית לה צמ' דשנת (ד' ט"ז)
כלי עץ וזכויות פשוטיות
טוריים ומקבליה טוחלין ועכ"ל
פשוטין טוריים אפי' מדרבנן
דכלי זכויות אפילו יש להן
צבול אין להן טומאה אלא
מדרבנן כדאמר זשנת וכן
משמע זכמה דוכתי דטהורין
פשוטי כלי עץ אפי' מדרבנן
וקשה דזמוכר צית (ז"צ דף ק'
ס). אומר שאני פשוטי כלי עץ
מדרבנן גבי דף של נתחומין
והתם לא איידי צהן דחוו מדרסות
דהנהו מקבלי טומאה דאורייתא
דכל המטמא מדרס מטמא
טומאה מהו דילפינן צצ"ק פ"ג
דף ק"ה). ק"ו מפדים קטנים
וכאן לרומת עין שהוא
משקה שגמיר ותשקמו
בדמות עייל. ואומר ונפעפניו
זילו מים. כל אלו שכחונין
הם שקריים משקה. אבל מי
פירות יצאו מכלל אלו המשקין
ואינם מבשין את הדוריים
לטמאה. ואתה נמי בתוספתא
מבשין מי פירות דמאי וקאמר
ומה רחבתי כבורות בפרק
הלוקח בהמה. ובב"ב בפ' לא
תיפור איהו מאדאשוק ותפוק
ליה דהוה ליה דבר שהוא מקבל
טומאה ואינו חוצץ. ופרקינן
בשילושיה זמי פירות. היכי
מיהי לה בשטותי כלי עץ דלא
מקבלי טומאה. עיקר דילה
במשנה במס' עירובין פ"א

מערבין לכהן טהור בתרומה
טהורה חכבד... דאמרין בהן
טהור חכבד עייל בקבר והא
קא משמא. ופרקינן עייל
בשידה חיבה ומגדל כ"י ר"ס
בריה. ואקשין תירמה זו
כיון שנהנה על הקבר
גיטמא. ופרקינן כבר זו של
תירמה במי פירות מבושין.
ומי פירות אין מבשין.
וכיון שלא להשתנות לאו ח'
איטמייהו. תוב אמרינן
הכי מעייל לה בשידה חיבה
ומגדל, ר"ה דמכיר דיה
ושקיל לה מן הקבר הא
איטמי. ושנינו דמייית לה
בפשטו כלי עץ דלא מקבלי
טומאה. והא מההיא לה כלי
עץ הפשוט צידו אחוה עילוי
וצידו אחוה על הקבר. ותנן
כל המטבילין המהוללין על
הקבר מביאין טומאה על
האדם הנושאין בערובי
המדרע, והוא טפח. ושנינו
דמייית לה להא כי כבר
אחריה דהא כלי עץ
הפשוט דליית בהי עובי
המדרע. אי הכי אית ליה
אורחא לטמאה אמאי אסרי
רבנן. ואמרין בתו סברי
אסור (לקותן) רבן שבייתה
באיטריה הנהא, שנגמזא נהנה
בהם. ואקשין לבי ר' יהודי'
שרי ליהנות מאיטריה הנהא.

גדול לא היו חליפה הכא *
דלא הויה אלא הרמקה אמאי פליגי הא
מאי אזיל זשידה תיבה ומגדל
לדון לך הרמקה גדולה מזו:
בשרא הובשרה. ולספרים דגרסי
או שילושיה זמי פירות
ה"פ זשאל הובשרה כגון
שעירי צפירות או צפת
שילושיה זמי פירות: **בפשומי**
באי עין. משמע דלא מקבלי
טומאה אפילו מדרבנן וכן
תנן בזמן צמס' כלים (פ"ג מ"א)
ומייית לה צמ' דשנת (ד' ט"ז)
כלי עץ וזכויות פשוטיות
טוריים ומקבליה טוחלין ועכ"ל
פשוטין טוריים אפי' מדרבנן
דכלי זכויות אפילו יש להן
צבול אין להן טומאה אלא
מדרבנן כדאמר זשנת וכן
משמע זכמה דוכתי דטהורין
פשוטי כלי עץ אפי' מדרבנן
וקשה דזמוכר צית (ז"צ דף ק'
ס). אומר שאני פשוטי כלי עץ
מדרבנן גבי דף של נתחומין
והתם לא איידי צהן דחוו מדרסות
דהנהו מקבלי טומאה דאורייתא
דכל המטמא מדרס מטמא
טומאה מהו דילפינן צצ"ק פ"ג
דף ק"ה). ק"ו מפדים קטנים
וכאן לרומת עין שהוא
משקה שגמיר ותשקמו
בדמות עייל. ואומר ונפעפניו
זילו מים. כל אלו שכחונין
הם שקריים משקה. אבל מי
פירות יצאו מכלל אלו המשקין
ואינם מבשין את הדוריים
לטמאה. ואתה נמי בתוספתא
מבשין מי פירות דמאי וקאמר
ומה רחבתי כבורות בפרק
הלוקח בהמה. ובב"ב בפ' לא
תיפור איהו מאדאשוק ותפוק
ליה דהוה ליה דבר שהוא מקבל
טומאה ואינו חוצץ. ופרקינן
בשילושיה זמי פירות. היכי
מיהי לה בשטותי כלי עץ דלא
מקבלי טומאה. עיקר דילה
במשנה במס' עירובין פ"א